

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 389/2024
16.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Филиповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр.61/23 од 29.09.2023. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.172/23 од 26.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Момчила Филиповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр.61/23 од 29.09.2023. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.172/23 од 26.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К.бр.61/23 од 29.09.2023. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да иста неће бити извршена уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности забране приближавања оштећеној ББ на удаљености од 200 метара, забрањено му је приступ у простор места становања и места рада оштећене, забрањено му је узнемиравање оштећене, као и свака комуникација за оштећеном у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности одлуке. Окривљени је обавезан да оштећеној ББ надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 90.000,00 динара, као и да суду на име трошкова судског паушала плати износ од 5.000,00 динара.

Истом пресудом, окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ према оштећеној ББ.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 бр.172/23 од 26.12.2023. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адв. Тамаре Алексић и жалба Основног јавног тужиоца у Куршумлији, а пресуда Основног суда у Куршумлији К.бр.61/23 од 29.09.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Момчило Филиповић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, да преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање, као и да одложи, односно прекине извршење наведених пресуда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости јавном тужиоцу Врховног јавног тужилаштва, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на ЦД-у са снимком гласовних порука, као и на фотографијама СМС и вибер преписке из мобилног телефона оштећене. Бранилац свој став образлаже тиме да током поступка није обављено вештачење гласа и говора од стране вештака, с обзиром да је окривљени током поступка изричито негирао да је он слао оштећенима инкриминишуће гласовне поруке, па самим тим недостаје неспорна идентификација говорника, верификација говорника са транскриптима свих снимака који садрже означене говорнике. Бранилац истиче да је ЦД са снимком гласовних порука сачињен супротно одредбама члана 15. став 1. и 16. став 1. ЗКП и глави VII ЗКП, односно одредбама из тачке 2) и 3) којима су прописане доказне радње и посебне доказне радње, а којима није предвиђена могућност да се као доказ користи аудио снимак гласовних порука. Исто се односи и на фотографије СМС и вибер преписке из мобилног телефона коју је оштећена као један од учесника у тој преписци, задokumentовала на наведеном ЦД и исти предала полицији, а посебан недостатак представља то што се не види датум када су поруке упућене, нити када су послате, а када примљене од стране учесника преписке, па се не може са извесношћу утврдити време извршења кривичног дела, које у изреци пресуде означено као почев од 21.09.2022. године до 23.12.2022. године. Бранилац даље сматра да начињене фотографије екрана мобилног телефона на ком су приказане СМС поруке које су наводно упућене од стране окривљеног сведоцима оштећенима у овом поступку такође

не представљају на закону заснован доказ јер и није реч о фотографијама у правом смислу речи које документују неки догађај.

Из списка предмета произилази да је у извештају о форензичком прегледу лица места ПС Куршумлија Кт 314-17/2023 од 05.04.2023. године констатовано да је дана 04.04.2023. године извршено КТ фотографисање лица места који је извршен у просторијама ПС Куршумлија и то два телефона, а фотографисање је извршено у присуству подносиоца захтева, те да је ББ приликом КТ фотографисања приказала садржаје које су предмет фотографисања чиме је начињено 13 фотографија у ЈПГ формату и 3 видео снимка у MOV формату. На крају је констатовано да су фотографије и видео запис предати подносиоцу захтева на преносном диску ради доставе ОЈТ у Куршумлији. Поред извештаја, у списима предмета се налази и фотодокументација у којој се налази 13 фотографија које приказују изглед карактеристика телефона које је приказала ББ, изглед профила на једној од апликација за размену мултимедијалног садржаја, изглед профила на истој мрежи за који је тврдила да користи АА, изглед мултимедијалног садржаја који је приказала ББ.

Из записника о испитивању сведока пред замеником ОЈТ у Куршумлији дана 13.04.2023. године и из записника са главног претреса пред Основним судом у Куршумлији одржаним дана 11.08.2023. године, произилази да је оштећена у својим исказима описивала садржину СМС порука и вибер комуникације коју је слао окривљени, као и видео записа, а на главном претресу одржаном дана 29.09.2023. године, Основни суд у Куршумлији је извршио увид у ЦД са снимком гласовних порука оптуженог АА, који је доставила ПС Куршумлија.

Одредбом члана 152. став 3. ЗКП је прописано да претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима се на основу наредбе суда и по потреби уз помоћ стручног лица.

Врховни суд, с обзиром на претходно изнето, налази да одредба члана 152. став 3. ЗКП није повређена с обзиром да се она односи на претресање уређаја за аутоматску обраду података или опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи окривљеног. У конкретном случају, није вршено претресање мобилног телефона окривљеног, већ су суду достављени подаци добијени фотографисањем екрана мобилног телефона сведока оштећене ББ, којима су употпуњени наводи које је изнела у својим исказима датим пред замеником јавног тужиоца и судом, па се питање њихове веродостојности разматра у доказном поступку.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је исправа сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице које се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин, а у ставу четири истог члана, да се веродостојност садржаја исправе, осим исправе из става 2. овог члана, утврђује извођењем других доказа и оцењује у складу са чланом 16. став 3. овог законика.

Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је суд, у току доказног поступка, фотографије екрана мобилног телефона оштећене ББ, извео као писани доказ, у конкретном случају дакле није ни вршено претресање уређаја - мобилног телефона окривљеног, већ се ради о подацима добијеним фотографисањем екрана мобилног телефона оштећене, које је она, у циљу заштите својих интереса, само приказала овлашћеним лицима МУП-а ПС Куршумлија и којима је поткрепила своје тврдње везано за радњу извршења кривичног дела. С тога, наведене фотографије, по ставу овог суда представљају исправе које су подобне да се користе у кривичном поступку, а њихову веродостојност суд је утврђивао и ценио у контексту осталих изведених доказа, по слободном судијском уверењу.

Имајући наведено у виду, Врховни суд налази да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано указује у поднетом захтеву браниоца окривљеног.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводима да нису били испуњени услови за примену члана 89а КЗ и повреду члана 439 тачка 1 ЗКП, наводима да није доказано постојање психичког ни физичког насиља те да је изостала последица дела. По оцени овог суда оваквим наводима се суштински оспорава утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) и указује на погрешно закључивање нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, а што не представља законски разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, навођењем да је изрека пресуде неразумљива. Како наведена повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се овај суд у разматрање и оцену наведене повреде није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић